

РЕШЕНИЕ

№ 1452

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **500** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, чрез пълномощника адвокат К. К. срещу Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., потвърдено с Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. на директора на Агенция „Митници“.

В жалбата, от съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че претендираната лихва е неправилно отказана, поради грешно тълкуване на чл. 116, § 1, б. „а“, във връзка с чл. 117, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на митнически кодекс на Съюза (М.). Оспорващият твърди, че незаконосъобразно административният орган счита, че само митото се възстановява на това основание. В процесния случай се касае за възстановяване на недължимо платено/събрано мито вследствие на отмяна на незаконосъобразен акт на митническите органи по съдебен ред, което не попада в обхвата на нито една от изчерпателно изброените хипотези на чл. 116, § 1, б. „а“, във връзка с чл. 117, § 1 от М.. Регламентът не предвижда други възможности за възстановяване.

Според оспорващия неправилно е тълкувана и нормата на чл. 117, § 1 от М., защото липсват предпоставките за приложението ѝ - не е бил определен първоначално по-висок размер на митническото задължение. В разглеждания случай декларираната

по-ниска митническа стойност на стоките след извършена проверка в рамките на последващия контрол е увеличена с решението на началника на Митница Столична, което е отменено впоследствие като незаконосъобразно от съда, т.е. с решението е определено мито за доплащане, а не мито в по-малък размер. След отмяната на решението с обратна сила се заличават правните му последици и възниква основание за връщане на събраното, на основание на решението мито, което е различно от хипотезата на първоначално съобщени суми, явяващи се „надвзети суми” по смисъла на чл. 116, § 1, б. „а”, във връзка с чл. 117, § 1 от М. Жалбоподателят твърди, че не е налице противоречие на чл. 129 от ДОПК с чл. 116, във връзка с чл. 117, § 1 и с останалите норми на М. Вместо това е следвало да се извърши преценка за началния момент на дължимост на претендираната лихва. В подкрепа на оплакванията е цитирана практика на ВАС.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият, чрез адвокат К. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. В дадения от съда срок са представени са допълнителни подробни писмени съображения. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница С., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата. Посочва, че съгласно чл. 116, § 6, във връзка с чл. 117 от М., не е предвидено изплащане на лихви при надвзети мита. Не е възможно приложението на чл. 129 от ДОПК. В представени бележки жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата: Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., е изпратено на жалбоподателя по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставка е получен на 19.12.2023 г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 02.01.2024 г. (вх. № 32-510) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания:

Между страните не се спори, че на 24.09.2013 г., с Решение № 9600-0337/24.09.2013 г., началникът на Митница Столична (закрита, считано от 07.01.2019 г.) е определил за досъбиране задължение за вносни мита, в общ размер 97 371,57 лева и ДДС, в общ размер 748 821,77 лева. Решение № 9600-0337/24.09.2013 г. на началника на Митница Столична е обжалвано по административен ред пред директора на Агенция „Митници“. С Решение № 565/13.11.2013 г., директорът на Агенция „Митници“ е отхвърлил жалбата на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД срещу Решение № 9600-0337/24.09.2013 г. на началника на Митница Столична в частта, в която в тежест

на дружеството са определени задължения за вносни мита в размер на 81 723,71 лева и ДДС в размер на 621 867,16 лева.

Сумите за вносни мита в размер на 81 723,71 лв. са платени от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, както следва на: 1. на 09.10.2013 г., сума в размер на 80 638,02 лева и 2. на 11.11.2014 г. - сума в размер на 1 085,69 лева.

Решение № 9600-0337/24.09.2013 г. на началника на Митница Столична, в потвърдената му част, е обжалвано от „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД пред Административен съд-София град (АССГ). С Решение № 1559/04.03.2020 г. по адм. дело № 12319 по описа за 2013 г., АССГ е отменил Решение № 9600-0337/24.09.2013 г. на началника на Митница Столична в частта, в която е увеличена митническата стойност на стоките и е определено ново дължимо митническо задължение и жалбоподателят е задължен за мито за довносяне, в размер на 97 371,57 лв., ведно със законната лихва от датата на уведомяване на длъжника. В останалата част решението е потвърдено.

С Решение № 3912/26.03.2021 г. по адм. дело № 8849/2020 на ВАС е оставено в сила с Решение № 1559/04.03.2020 г. на АССГ.

С писмо от 04.08.2021 г. „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД е подало заявление за възстановяване на вносно мито в размер на 81 723,71 лева, ведно със законната лихва от датата на плащането на вносното мито до окончателното му възстановяване. Заявлението е подадено на основание чл. 129 от ДОПК.

С Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г., директорът на ТД Митница С. е приел, че заявлението за възстановяване следва да бъде разгледано въз основа на разпоредбите на митническото законодателство. Приел е, че определените с отмененото решение суми за мито се явяват надвзети, по смисъла на чл. 116, параграф 1, б. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013, тъй като техният размер превишава дължимия размер, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение. По отношение на възстановяване на надзетите суми за вносно мито е обосновал, че са приложими чл. 116, параграф 1, буква а) и чл. 117, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В тази връзка и на основание чл. 22, параграф 3, във връзка с чл. 116, параграф 1, буква а) и чл. 117, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД е възстановена надвзета сума за мито в размер на 81 723,71 лева. В мотивите на Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г., директорът на ТД Митница С. е обосновал, че съгласно чл. 116, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, възстановяването на надвзети суми за вносно мито не е основание за изплащане на лихви. В тази връзка е изложил мотиви за неприложимост на чл. 129 от ДОПК, съответно за неоснователност на искането относно възстановяване на лихва върху подлежащата на възстановяване сума за вносни мита. Така формираните мотиви за неоснователност на искането за възстановяване на претендираната лихва, не са намерили място в диспозитива на решението.

Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г. на директора на ТД Митница С. е оспорено по административен ред пред директора на Агенция „Митници“, в частта, в която решаващият орган не се е произнесъл по искането за изплащане на лихва върху подлежащата на възстановяване сума за вносно мито, от датата на плащане на митото до датата на окончателното му възстановяване. В останалата част, решението е влязло в сила на 17.09.2021 г.

С Решение № Р-411/32-329534/18.10.2021 г. на директора на Агенция „Митници“,

жалбата е отхвърлена като неоснователна.

Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г. на директора на ТД Митница С., в потвърдената му част, е обжалвано по съдебен ред пред АССГ. С Решение № 2313/08.04.2022 г. по адм. дело № 11231/2021 г., АССГ е отменил Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г. в обжалваната му част и е върнал преписката на директора на ТД Митница С. за ново произнасяне съобразно изложени в решението мотиви.

С Решение № 4417/26.04.2023 г. по адм.д. 10082 от 2022 г., ВАС е обезсилил Решение № 2313/08.04.2022 г. на АССГ и е изпратил преписката на директора на ТД Митница С. за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г., по реда на чл. 62, ал. 2 от АПК. При вземането на решението си ВАС е приел, че в Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г. директорът на ТД Митница С. е изложил мотиви относно отказа за възстановяване на претендираната лихва, което обаче не е обективизирано в диспозитива на акта.

В изпълнение на влязлото в сила Решение № 4417/26.04.2023 г. на ВАС, на 13.11.2023 г. директорът на ТД Митница С. се е произнесъл с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка на Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/27.08.2021 г., а именно допълва т. II от диспозитива на същото, с която отказва, по искане, рег. № 32-249860/04.08.2021 г., възстановяване на претендираната лихва върху надвзетата и възстановена сума за вносно мито в размер на 81 723,71 лева.

При оспорването по административен ред с Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. Директорът на Агенция „Митници“ е отхвърлил жалбата на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД срещу Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г.

2. Правни изводи.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел за неоснователно становището на жалбоподателя, че разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 не намират приложение в процесния случай, тъй като основанието, на което незаконосъобразно определеното мито, в размер на 81 723,71 лева, е възстановено на дружеството, не попада в нито една от хипотезите, уредени в чл. 116, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Видно от влязло в сила, на 17.09.2021 г., Решение РЗМ-5800-1092/32-275814/ 27.08.2021 г., в частта, с която на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД е възстановена сума в размер на 81 723,71 лева, същата е възстановена на основание чл. 116, параграф 1, буква а) и чл. 117, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като надзета сума за вносно мито. Изводът е, че възстановяването е извършено на основание на една от хипотезите, уредени в чл. 116, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно хипотезата, уредена в б. а) на нормата.

Според административния орган, в съответствие с чл. 116, параграф 1, буква а) и чл. 117, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, възстановяване на вноските мита се извършва, доколкото размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение, превишава дължимия размер. В процесния случай началникът на Митница С. е уведомил „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД за митническо задължение със свое Решение № 9600- 0337/24.09.2013 г. Определеното задължение за вносно мито, в размер на 81 723,71 лева, е платено от жалбоподателя. С

отмяната на Решение № 9600-0337/24.09.2013 г. на началника на Митница Столична в частта, в която за стоките е определено задължение за вносно мито, платената сума за мито, определено по отмененото решение, се явява надвзета сума за вносно мито, по смисъла на чл. 116, параграф 1, б. а) от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Прието е, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 116, § 6 от М.. Кодексът съдържа изрични разпоредби по отношение изплащането на лихва. В съответствие с чл. 116, параграф 6, първа алинея от регламента, възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Изключение е предвидено с разпоредбата на чл. 116, параграф 6, втора алинея на Регламент (ЕС) № 952/2013, единствено по отношение случаите, в които решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи.

В чл. 116 от Регламент (ЕС) № 952/2013 не е предоставено право на националния законодател по негова преценка да въвежда норми, с които да предвижда изключения, при които да бъдат изплащани лихви в други случаи, различни от изключението по параграф 6. В тази връзка е прието, че не е налице празнота в закона. В случай, че европейският законодател е имал воля да предостави право на преценка на националния законодател дали да предвиди и други изключения, по подобие на чл. 241, второ изречение, второ тире от Регламент (ЕИО) № 2913/92 (отм. от 01.05.2016 г.), е щял изрично да обективира тази своя воля чрез препращане към националното право на държавите членки, което той не е сторил. В тази връзка е неправилно и необосновано да се приема, че е налице празнота в закона, предвид която да е приложима разпоредбата на чл. 129 от ДОГТК, каквито са твърденията на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с изводите на административния орган по следните съображения:

По силата на чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., размерът на вноските или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вноските или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта. В цитираната правна норма изрично са регламентирани случаите, при които се възстановява или опрощава размерът на вноските или износните мита, като хипотезите са изчерпателно изброени и други възможности не са предвидени.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 налага извода, че в разглеждания казус, „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД не отговаря на условията за възстановяване по този текст. Посоченото основание не попада в изчерпателно изброените в чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 хипотези, тъй като в конкретния случай се касае за възстановяване на мито като последица от отмяна на незаконосъобразен акт на митническата администрация.

Вярно е, че съгласно § 6 от чл. 116 от М., възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Спорният въпрос е дали в предметния обхват на § 6 от чл. 116 са включени само предвидените в § 1 хипотези или същият действия и по отношение на непредвидените случаи. Приложението на § 6 от чл. 116 е обусловено от наличието на някое от основанията, визирани в § 1 от същата разпоредба. Неслучайно § 6 не е предвиден в самостоятелен член от

регламента. Бидейки част от чл. 116, § 6, в който се предвижда забрана за изплащане на лихви, се разпростира само и единствено върху уредените в чл. 116, § 1 хипотези за възстановяване на мито.

Доколкото в ЗМ липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, е налице непълнота на закона, преодолима чрез способа, предвиден в чл. 46, ал. 2 ЗНА, според който, когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, е приложим редът по чл. 128 - чл. 130 ДОПК, и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена според правилото на чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Съдът не споделя довода на административния орган, че приложението на тази разпоредба в случая е неприложимо, защото митническите сборове не попадат в предметния обхват на ДОПК. Невъзстановените суми в законоустановения срок се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени (чл. 129, ал. 6 ДОПК). Към този ред препраща и разпоредбата на чл. 129, ал. 5 ДОПК - посочените за възстановяване с влязъл в сила съдебен акт суми се възстановяват заедно с дължимата лихва по ал. 6.

Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не пречка приложението на ДОПК. Т. пречка би било налице единствено, ако материалния данъчен закон, в случая Закона за митниците изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване той не съдържа. Вземайки предвид цитираната разпоредба на чл. 46, ал. 2 от ЗНА и поради липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, приложението на чл. 129, ал. 6 ДОПК е извън всякакво съмнение. В този смисъл е практиката на ВАС, по идентични спорове (виж решение № 15470 от 14.12.2020 г. по адм. д. № 9093/2020 г., 1-во отд. и решение № 10080 от 5.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2226/2021 г.).

Необходимо е да се вземе предвид и решение по дело С-365/15 на СЕС, в което се посочва, че когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, **съответните лихви**, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти.

Във връзка с изложените мотиви и предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 3 ДОПК, приложима в случая, защото редът, по който се иска възстановяване на лихви по чл. 128 - чл. 130 ДОПК, съдът намира, че следва да отмени оспореното решение и да върне преписката на Директора на ТД Митница С., за постановяване на ново решение по искането на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, с което на дружеството да бъде възстановена законна лихва

върху сумата 81 723,71 лева за периода, считано от датата на ефективното ѝ превеждане в републиканския бюджет до момента на окончателното изплащане на задължението.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноси. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за основателно, възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Размерът на законната лихва, към датата на постановяване на настоящето решение е около **88 500 лв., поради което адвокатско възнаграждение в размер на 5700 лв. е под минимума, определен в чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения** Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, чрез пълномощника адвокат К. К. Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., потвърдено с Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, в частта, в която на дружеството е отказано възстановяване на законна лихва върху сумата 81 723,71 лева.

ВРЪЩА преписката на Директора на ТД Митница С. за постановяване на ново решение по искането на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД за възстановяване на законна лихва върху сумата от 81 723,71 лв., при съблюдаване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноси в размер на 5750 (пет хиляди седемстотин и петдесет) лв., от които 50 лева внесена Държавна такса 5700 лв., платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.